

ærede Medlem har misforstaaet hele Tanken i de Vædringsforslag, vi have stillet, siden han forlanger en ny finansiel Balance. Vi have slet ikke forandret noget ved det, som Regeringen vilde have, at Staten skulde beløbe sig til; vi have kun forsøgt at sætte en Grænse for det Al, som skal bestattes, paa en saadan Maade, at man har haabet derved at kunne holde en Del af de Besvigelser eller Forsøg paa at omgaa Loven borte, som den nødvendigvis ellers vilde medføre. Vi tilstræbe det samme som Regeringsforslaget tilstræber, nemlig at faa alt Bajerstol og stærkt overgæret Al bestattet. Det, at Grænsen er sat til 2, 2 $\frac{1}{4}$ eller 2 $\frac{1}{2}$ pCt., vil ikke sige, at der er mere Al, der skal bestattes, men vi have kun søgt at sætte denne Grænse af Hensyn til det bayerste Al, der for Djebløkket drikkes; som man vil se af det Bilag, der ledjager Regeringsforslaget, indeholder det nuværende bayerste Al, som det for Tiden drikkes i Kjøbenhavn, langt over 2 og 2 $\frac{1}{2}$ pCt. Afkøhol. Vi have ikke nogen Anledning til at gøre opmærksom paa nogen Balance, da vi ikke tilstræbe at forandre den finansielle Balance, som Regeringsforslaget allerede indeholder.

Med Hensyn til de Vædringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem, skal jeg om Nr. 1 udtale, at det Princip, som der synes antydet, nemlig at faa en Stigning i Skatten efter Alkoholindholdet, er en Tanke, der har været fremme ogsaa i Udvalget og har faaet en Del Sympati der: men man har alligevel ikke troet at kunne anbefale den. Det maa allerede antages at ville være en Vanfærlighed at have en Afkøholgrænse paa Grund af de Undersøgelser, der skulle foretages; at have flere, og som her er foreslaaet, to, vil man anse for end mindre praktisk. Derfor er der intet Forslag kommet frem i den Retning. — Vædringsforslaget under Nr. 11 kan jeg naturligtvis ikke anbefale, eftersom jeg henviste netop til det Lovforslag, der siger, hvortil Aftatten skal anvendes; jeg vil altsaa ikke kunne gaa med til at foreslaa en anden Anvendelse. — Vædringsforslaget under Nr. 9 vedrører Angiver-Paragraffen. Dertil skal jeg bemærke, at ganske vist har Landstinget i Fjor indsat en Bestemmelse om, at det kun var, naar Besvigelsen var begaaet med Forsæt, at Angiveren overhovedet skulde have noget. Vi have imidlertid bestemt os til at fravige denne Opsættelse af rent praktiske Grunde. Jeg skal i den Anledning gøre opmærksom paa, at det samme Forhold eksisterer fuldt ud ved Toldvæsenet; der er Angiveriet i fuld Gang; der er det endog saa-

ledes, at en Angiver kan forlange Andel i Bøden under visse Forhold, og dog har man ikke mærket nogen synderlig Besværlighed af denne Institution. Ganske vist kan det indrømmes, at noget saadant i og for sig ikke er heldigt, og at det ser demoraliserende ud, men vi kende denne Institution derfra gennem en lang Arrække, vi vide, hvorledes den anvendes, og den har ikke vist sig at have særlig slemme Følger. Endvidere er her Tale om at indbringe den i en mildere Form end i Toldloven. I Toldloven er det nu Pligt for Toldvæsenet at give denne Andel til Angiveren, men her er det ikke saaledes; her staar i Loven, at Toldvæsenet kan tilstaa Angiveren en Del af Mulkten, og endvidere, at det er indtil Halvdelen. Det beror altsaa paa Toldkontrollen, for det første om Angiveren overhovedet skal have noget, og dernæst, hvor meget han skal have. Han har ikke nogen Ret til nogen bestemt Part, og derfor antager jeg, at naar man har kunnet tage denne Bestemmelse i Toldloven, saa vilde den under disse noget mildere Former her ikke være farligere, og maaske knap saa farlig. Jeg vil derfor fraraade at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 9. I øvrigt skal jeg anbefale Tinget at stemme for de af Flertallet stillede Forslag.

J. Bederien: Det ærede 5te Medlem for 7de Kredts (Madsen-Nygdal) har dannet sig en Teori angaaende sin Deltagelse i Sagernes Behandling, som han gentagne Gange har haft Lejlighed til at meddele det høje Ting, og den gaar ud paa, at han overfor Sager, som han i og for sig ikke ønsker gennemførte, ikke deltager i Behandlingen; han stiller ikke alene selv ingen Vædringsforslag, men naar andre stille Vædringsforslag, deltager han heller ikke i Afstemningen over disse; han stemmer altsaa hverken for eller imod, hverken for Forbedring eller for Forværrelse. Jeg tror nu egentlig ikke, at den Teori i og for sig er ganske holdbar. Det vilde, forekommer det mig, være rimeligere, om man sagde som saa til sig selv: det Forslag er jeg ganske vist imod, men i disse Sammenmeltingens Tider kan man risskere, at det bliver til Lov alligevel, og jeg har derfor den Pligt at gøre, hvad jeg kan, for at det bliver saa godt som muligt, eller at det i alt Fald ikke bliver værre end høist nødvendigt. Ser jeg nu paa Betænkningen, saa ser jeg en Udtalelse fra det ærede Medlem, som gaar ud paa, at dette Forslag er under Behandlingen i Udvalget blevet forværret, og det forekommer mig da, at der havde været Anled-